

„Toto náboženstvo (kresťanstvo) vzniklo, keď sa prvý hlupák zišiel s prvým podvodníkom.“

Francoise Marie Voltaire

„Prvé, čomu Slováč učí svoje dieťa, je poníženosť. A prvá stanica, prosím ponížene, ktorá nám dáva lístok do tohto kráľovstva plazivosti, je fara.“

J. G. Tajovský

„Verím v Ameriku, kde odluka cirkvi od štátu je absolútna, kde žiaden kňaz nebude prezidentovi hovoriť čo má robiť a farníkom radiť: Koho voliť. Kde sa žiadnej cirkvi a cirkevnej škole neprideluje nič z verejných prostriedkov a kde sa nikomu neupiera verejná funkcia, pre iné náboženské vyznanie, ako majú jeho voliči. Kde žiaden verejný činiteľ nežiada a neprijíma inštrukcie od pápeža, ani iného cirkevného hodnostára a žiadny cirkevný pracovník sa nepokúša nanútiť svoju vôľu priamo, alebo nepriamo občanom...“

Prezident USA, J. F. Kennedy, prejav 12. 9. 1960

Vyznanie autora

Doma ani v mojom blízkom okolí som nepocitoval pôsobenie protináboženského vplyvu. Zato náboženský vplyv súčasnosti a arogantné vyjadrenia katolíckej hierarchie voči ateistom ma osobne urážajú a obťažujú, preto spoločenský s tým nesúhlasím a protestujem. Moje vedomie bolo formované štúdiom na strednej a vysokej škole. Za veľmi užitočné považujem, že v domácom prostredí neboli na mňa vyvíjané tlaky na vieru, či nevieru v boha. Za oveľa významnejšie moji rodičia považovali, aby som bol slušný, statočný a zodpovedný k životu. Po vysokoškolskom a ďalšom štúdiu som si ujasnil a pochopil dôvod vzniku náboženstva, cirkvi a ich vplyv na človeka, spoločnosť, politiku, štát. Nepodceňujem, ani nezaznávam úlohu náboženstva v živote jednotlivca, dokonca národov, či ľudstva. Nemôžem sa však stotožniť s jednostranným, nekritickým hodnotením, či jeho idealizovaním, alebo jeho fanatickým vyznávaním. Niektorí veriaci ľudia sa stali uznávanými osobnosťami aj medzi ateistami, či humanistami, nie však pre svoju vieru v boha, ale pre ich spoločenský prínos (spisovatelia, lekári, politici, národovci a vlastenci atď.). Ja prijímam vedecký výklad prírody, spoločnosti, javov, súvislostí, a mravnosť považujem za možnú aj bez náboženstva – z úcty k človeku a konania dobra. Pomerne k silnému vplyvu na formovanie svetonázoru má pre mňa obdobie „porevolučné“ 1989, najmä názorový a mravný konflikt vyplývajúci z rozporu medzi kresťanským učením a všemohúcim a dobrotivým bohom na strane jednej a enormným pôsobením zla a nespravodlivosti, moci peňazi vo svete na strane druhej - života bez skutočných hodnôt. Cirkev za 2000 rokov svojej existencie, ani náboženstvo nezmenilo ľudskú spoločnosť k dobru, ba často je vo svete zdrojom konfliktov, násilia, vojen a nenávisťi medzi ľuďmi. Postupom času sa môj svetonázor v danom smere upevňuje a nemám dôvody a potreby ich v tomto smere a toho času korigovať, či dokonca zmeniť. Niekoľko posilňuje boh, mňa viera v človeka (jeho rozum) a Slovensko. Moje presvedčenie je, že Slováci by mali viac ako v boha veriť vo vlastné sily, byť hrdí na svoje dejiny, kultúru, veľa a v dobrom prezentovať Slovensko. Som vlastenec, ateista, stúpenec európskeho

a svetového myslenia, ktorého zdrojom je antika, humanizmus, renesancia, osvietenstvo, ktorých pozitívne prvky spájam s novodobým racionalizmom. Životná prax obsahujúca skúsenosti, poznatky a opierajúc sa o vedomosti z kontinuálneho štúdia ma radia do nenáboženského prúdu svetských humanistov.

Dr. Vladimír ŠOTTER